

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 6.11.1903
Číslo výtisku: 303
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

1903.

Na „Národní Listy“
ranní a odpolední
predlápaci se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K - h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h

Peštoù:
na měsíc 3 K 20 h
s dvojí zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

V Praze, v pátek dne 6. listopadu.

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Telefonické zprávy „Nar. Listy.“

Jubileum prvních voleb do říšské rady.

Z Vídni, 6. listopadu. »Neues W. Tagblatt« připomíná, že tomu bylo včera 30 let, co zahájena byla říšská rada, která poprvé vyšla s prvními volebami. Z poslanců tenkrát zvolených na živé a v aktivitě jest ještě 11. Jsou to dr. Bareuther, svob. pán Döbelhof, superintendent Haas, dr. E. Grégr, ryt. Jaworski, hr. Kiellmanegg, bar. Kübeck, Slovinec Pfeiffer, Schönnerer, svob. pán Spens a hr. Moric Zedtwitz.

Říšská rada a zemské sněmy.

Z Vídni, 6. listopadu. Na zejména ministerstvě radě bude nejspíše ustanoven definitivní termín k seskupení říšské rady. Ta se sejdé asi 17. a nebo 18. listopadu.

S něm krajinský, který z obstrukce nevyvázl, jest odročen též. Na sněmě bukovinském stávkuje většina. Dochází tam k pravdělným, skutečně humornistickým událostem, neboť tak může být nazvána výzva k sonobu, kterou zaslal dr. Straucher zemskému bejtmanovi dr. Lupulovi. Člověk si potřebuje jen oba představit, aby se dal do homerickeho smíchu při zprávě té.

Situace v Uhrách.

Z Pešti, 6. listopadu. (»Fremdenblatt«). Ve vládním tábore dělají přípravy kopotenci obstrukce. Konala se v této včera porada ve vládním klubu s ministry. Mluvilo se též o tom, že se konat budou denně dvě schůze. S povídáním vzato ve vládních kruzích na vědomí, že hr. A. p. p. oni odhadl, že zakročíto nejrozhodněji proti zneužívání, které se v opozičním tábore tropí s jeho jménem a s jeho skutky.

Z Pešti, 6. listopadu. (»Fremdenblatt«). V Košutové straně byl včera též ustanoven výbor k provozování ob-

strukce. Dnes mluví posl. Halló nebo Molnár, po něm promluví nějaký člen katolické strany lidové; jako třetí řečník dr. Lengyel. Včera se vypravovalo mezi poslanci strany lidové (klerikální): »Hrabě A. p. p. oni jest nemile dojat faktem, že jeho demise je záminkou k obstrukci a proto se hodlá vzdát i mandátu.«

Nový braný zákon.

Z Vídni, 6. listopadu. »Reichswehr« sděluje: Nový braný zákon jest hotov a spočívá na dvouleté službě pěchoty. Aktivita jízdy a dělostřelectva potrvá však daleko 3 roky. Vojenský rozpočet zvětší se jednak zvýšením platů poddůstojnických, jinak zákonem o nových vyučovacích ústavech v Uhrách.

Buské gymnázium ve Stanislavově.

Z Lvova, 6. listopadu. Rusové ve Stanislavově podají petici na říšské radě za podporu ke zřízení a vydržování ruského soukromého gymnasia ve Stanislavově a bude v té věci vyslána též deputace do Vídni.

Telegrafické zprávy.

Z Vídni, 6. listopadu. (C.-B.) Ministr financí propojil adjunktové finanční prokuratury dr. Vítězslava Schwarzkopfovi prozatímními tajemníky u finanční prokuratury v Praze.

Předseda ministerstva jmenoval jako správce ministerstva spravedlnosti soudní tajemníky Františka Kneipa na Smíchově a Josefa Hochmanna v Králové Hradci rady zemského soudu a to onoho pro Písek a toho pro Plzeň.

Ministr vyučování jmenoval prozatímního učitele na druhé německé státní reálce v Praze Eduarda Loda skutečným učitelem na tomto ústavě.

Z Londýna, 5. listopadu. (C.-B.) Člen dolní sněmovny lord Balfour, který se mnil podrobiti následkem svého jmenování lordem státního pokladu nové volby, byl 6226 hlasů znovuzvolen. Jeho liberální protikandidát Laverne obdržel 4798 hlasů.

Lunka našel v krémě. Vypil několik deseti vodky, zaplakal a trhaně pravil k němu: „Luňku, hospodáři, narodil se mi chlapec.“

Pak se zvedl z hrubé, dřevěné, na polo rozřezané laviče, objal Lunku a do ucha mu pravil s pláčem: „Hospodáři, žádám tebe za kmotra.“

Překvapený Lunek vyhrkl ze sebe „Aho“ a Grobek ho poceloval: „Krstný otec, čestný otec!“

Od té chvíle oba pili vodu, jaksi s větší chuti. Nebol umazaná, červená krémáčka stále přinášela nové sklinky na stůl.

Když se v noci rozcházel, byli tak dojati, že oba zaplakali v tichou noc, neboť nevěděli, který vlastně má jít k domu za kinotra. Zda Grobek Luňkovi, či Lunék Grobku.

Fracně se skrábal Grobek ke svému obydlí. Každou chvíli se zaplétal v situativě traviny, klopýt přes paseku, vrázel do borovic, padal mezi ostružiny, ale domů dostal se přece. Zvyk je zvyk.

Doma pak v záti ubliku viděl místo jednoho novorozence pět nemluvnat. Vyběhl ven a křičel do údolí, že když šel dolů večer, viděl jen jedno, teď ale že je jich pět.

Grobek křičel hlasitě a naříkal. I vrátil se zpět do obydlí a uviděl jich šest.

Ráno v Podlechnicích nebylo smíchu konce. Obecní rychtář dokládal se všemi svatými, že slýšel po, půlnoci zvláštní lakové zvuky, nesoucí se směrem od Grobkovy chalupy, a že rozeznal zřetelně, jak Grobek napřed křičel, že se stal zářez, že má najednou pět nových dětí, za chvíli byly ozvaly se ještě lakové zvuky a bylo slyšet, jak Grobek naříkal nad třemi páry.

A hle, tu Grobek na návsi. Jde s kožichem na ramenou, tvář se smutně a zdýchá.

„Co ti stalo?“ ptal se rychtář, myjet se, neboť byla neděle, v poltůku, který s hor se sfilil do údolí a burácel vesnicí.

FEUILLETON.

Křtiny.

Cíta z Podhradí. Napsal Jaroslav Hašek.

Chalupa Grobkova stojí o samotě. Černé, staré stromy kolem dívají se jako s útrpností na ni a na dřevěnou ohradu, kde v létě stojí ovečka, na nedaleko stojí polozbitou stáj pro přezimování: Dívají se stromy, kývají větvemi, jakoby chtěly říci: „Kdy pak to všechno jednonu vezme vše i se všechni obyvateli? Zejména ty děti Grobkovy aby směli, by na nás neházely kamenní.“

Aspoň tak přemýšlel Grobek, když se mu narodil sedmý chlapeček. „Ty stromy se smutně kláti, o jednoho zase je vše a chalupa na spadnutí, stáj na sesypání,“ mluvil k sobě stoje před obydlím, „ted už se to musí sítit. Ten nový chlapeček tomu doda. To bude silný dítě.“

„Kde vezmu kmotra?“ přemýšlel daleko, dívaje se dolů se stráne do idoly na rozeseté chalupy podlechnické. „Kde ho najdu? Každý se dnes na mne dívá jako na zloděje. Pravda, beru ovečku, ale tolík dělu,“ rozumoval daleko, „čím více děti, tím třeba mít více ovcí. To není nečestná věc. Půjdu k Vorovi, ten řekne: „Kde máš berana, co e mi ukral?“ Půjdu k Pálkovi, ten vezme bičisko. „Dej sem ovcí, darebáku!“ A jít k Renčanovi, těžko, brachal! Tomu . . . I darmo mluvit. Nejlepší bude Lunék. Bere také, žije jako já. Pomoz bože! Něco přeče přinese dítěti. Jak by ae, krstný otec, čestný otec.“

Grobek ukončil své písemání, šel do světnice, vzlal na se opasek a pak spouštěl se s stráne dolů, do údolí.

Byl brzy v Podlechnicích.

K číslo 303.

Cílo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplatení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.
Tam je též redakce
a expedice.

Z Washingtonu, 5. listopadu. (C.-B.) Státní departement obdržel od nové vlády v Panamě telegram, ve kterém oznamuje vláda své ustanovení. Praví se, že státní departement vládu tuto uzná, ukáže-li se schopnou a zaručí-li pořádek.

Schůze císařů ruského a německého

Z Darmstadtu, 5. listopadu. (C.-B.) Při dnešní dvorní hostině seděli oba císařové vedle sebe. Jim naproti posadil se velký vévoda Hessenský. Na pravé straně císař Viléma seděli ruská císařovna, pruský princ Jindřich a řecký princ Ondřej. Na levé straně císař Mikuláše seděli řecká princezna Ondřejova a princ Bedřich Karel Hessen-ský, na pravé straně velký vévoda Hessenského seděl pruská princezna Jindřichova, řecký kancléř hrabě Bülow, baron Frederiks a státní sekretář sl. Rothe.

Z Darmstadtu, 5. listopadu. (C.-B.) Snídaně, kterou dával hr. Lamendorf na počest hr. Bülowa, zúčastnili se také pruský vyslanec princ Hohenlohe a ruský vyslanec kníže Kudassev s chotí.

Konference v ministrů trvala až do pěti hodin.

Z Darmstadtu, 5. listopadu. (C.-B.) Car Mikuláš propůjčil státnímu tajemníkovi zahraničního úřadu svob. pávovi z Rechthofenu rád Alexandra a státnímu tajemníkovi zahraničního úřadu dr. sl. Mühlbergovi v celkovém rádu Anenském.

Z moravského sněmu.

Z Brna, 5. listopadu. (C.-B.) (Dokončení) Při referátu dra. Grossa prohlásil mistodržitel hrabě Ziegenfus jménem vlády, že jest vláda v zásadě ochotna, německo u výsledku v Prostějově převzít do státní správy, jakmile jednání se zemským výborem v té příčině bude ukončeno. Samo sebou však pří se rozumí, že musí být splněny při sestavování obvyklé podmínky. — Při referátu dra. Bar. Pražáka prohlásil mistodržitel, že je vláda v zásadě ochotna převzít Matice školskou změnou českou výsledku.

„Rychtáři, nesu zlou novinu, někdo mně v noci vzal krásného berana. Byl celý černý, jako půda kolem ohniště, celičký jen pod krkem měl bílou skvrnu. Pěkný beran. Nedávno jsem ho kupil na trhu v Kežmarku. Dlouhá cesta, namáhavá. Koupím a ještě včera myslím si: Viděl, starý Jůra, máš nového chlapce a beránka. Chlapec poroste, beran poroste. Berana prodá chlapec až bude treba. Před tím poslouží. Získá se. Však o jednoho více. Třeba se starat. A beran dnes přečí Jdu ráno do stáje, samý bílý kožich.“

Grobek ušel si oči zamaštěný rukávem svého kožicha.

Rychtář se usmál: „Vidíš, Grobku, i ty beres, brals a nyní berou tobě. Ze jest pro zloděje, když ho okrádu.“ Rychtář se zvedl a vešel do domu. Grobik zmizel v krémě a po cestě plakal.

* * *

Uplynulo několik dní. Grobikova chlapečka farář pokřtil.

Křest se odbyl bez všech nepříjemných výjevů, jedině svátečně vyšlopený kmotří Lunek sedmkrát ponoril mladého Grobka do velké křtitelnice, až nemluvně prskalo, z čehož měl občané podlechničtí, stojící kolem, velikou radost, až bylo slyšet v kostelním tichu poznámky: „Ten se má k světu, to bude chlapík Hle, jak se třepí! Čertík malá!“

Když chtěl Lunek tuto proceduru po osmé opakovat, dostal od faráře za ucho.

Tím byl křest ukončen a nyní započalo krstné veselí.

Jako při svatbě se v Podlechnicích stříšili ze starých bambítek, tak se děje i při křtu. Střílelo se, až k chalupě Grobkově, před kterou hnědi se soudek vodky, při jehož spatření se pláč:

Alku v Olomouci za obvyklých podmínek do státní správy a zahájíti v té příčině vyjednávání. Avšak doba pro tuto akci že nastane teprve po převzetí německé zemské výssi reály prostějovské do státní správy a po úplném zařízení české matriční výssi řešily olomoucké.

Revoluce v Panamě.

Z Washingtonu, 5. listopadu. (C-B.) Cizím diplomatom bylo na jich dotazy ve státním departementu sděleno, že vláda Spojených států koná jenom své, smlouvami považuje závazky, udržujíc volné spojení s panamskou převlakou. Její politika má za účel zamezit krveprolití. Námořní úřad obdržel zprávu, že všechny lodě »Nashville« opětne do Konstu dopravila námořní vojsko na ochranu života a majetku.

Z Egelsbachu (u Darmštatu), 6. listopadu. (C-B.) Císař Vilém odjel ve 310 hod. večer, rozloučiv se srdečně s arcem Mikulášem, do Postupimi.

Denní zprávy.

Dělní práce. Anglo-americký systém dělí práci do nejmenších podrobností a dává tyto vykonávat jedinu a tímž dělnictvem po celý hon věk. Kdyby došlo k zhotovení parního stroje rozložit, rekonstruovat dvou set tisíc pochyb, bylo by ideálem soustava té postavit do obrovské továrny dvě tisíce lidí, tak aby každý z nich na práci té výkonu jeden přesně určit pohyb. Soustava ta osvědčila se tím, že došlo nejen rychlému prstupu práce, neboť i co nejdříve největší její přesnosti, však za to zničila všeobecnou dovednost a degredovala femešníka na továrního dělníka, jehož způsobilost velmi je odmízena. Provedeno tu v oboru práce mechanické právě to, co ve vědě. Odbornictví povýšeno nad všechno ostatní a dřívější pěstění vzdělání všeobecného, encyklopædistického, přestalo. Však i v jiném směru e sice ani ne tak de individuální náklonnost, jak do národního charakteru vznikla záliba a náklonnost k určitému zaměstnání s k určitým stavům. Kdo za to může, že naši mladí lidé ihned ke vzdělání a tím též ke kontemplativnějšímu životu, kdežto Němcí naopak si více bledí směrem praktickým? Působi zde vedeného národního rázu, okoli a tradici ko nečně v mítě nemají též prospech a tak se děje, že Němcí mají kritiky nedostatek sil v jednotlivých úřadnických oborech a ve kněžstvu, kdežto u nás těchto sil nedostatek. Naproti tomu máme my nedostatek sil pro výšší místa v průmyslu a zejména v obchodu, kdežto Němcí jsou v odborech těch velmi dobře opatřeni. Naznačili bychom mohou celou radu živnosti, v nichž budto my, či Němcí mají převahu,

Boze mi daj zdrojovje, te šedni tragaru,
steri horecky vepijem od razu
Gorzelécka — ujul — iuž je v mojim bržuhu*)
iuž se mi migoce**) po mojim zivoce.

Nemluvně, položené do trávy, usedavé plakalo. Pilo se. Se sklenkou chodili k nemluvněti, nahýbali se nad ně, říkali: „Zehnám, zehnám.“ Pak douškem vypili a již zase zpívali:

Umřem, umřem, nědtem zíř,
kto ze bendze gorzálce pič?
Mom ja takom frejerecke,
rada pije gorzolecke.

Stará Vavruša zazpívala chraplavým hlasem skloněna nad nemluvnětem:

Dževčatko, dževčatko
moje bendzie, moje.

Některí starší občané již spali unaveni jsouc pítm, když tu kmotr Lunek opilým hlasem za říkali ke Grobkovi: „Pájdú brafe, pro dar!“. Odpočal se. Dlouho trvalo, než se ozval jeho hlas opět na stráni na znamení, že se vraci. Za sebou vlekl cosi černého. Zvíře neustále se vzprímalo.

Jíž ee přiblížil Lunek, několikrát klopýtav, ke společnosti horálů.

V tom se ozvalo a úst Grobkových: „Luňku, ty jsi zloděj!“ A jíž Lunek padl na zem a na něm klečel Grobek, drže ho jednou rukou za krk a druhou držel provaz, jež přivedený Lunekem zvlekl mělo kolem krku.

To černé zvíře byl Grobkův neocenitelný, ukradený beran. Celý černý a pod krkem měl bílou tečku.

Kmotr Lunek byl bit.

Ráno, když se ho rychtěl ptal, jak se mohl tak zmýlit, smutně odpověděl: „Inu, když těch černých beranů mám doma víc!“

Krstný otec, čestný otec!

*) břicho. **) mihotá.

dle toho pak se vzájemně doplňujeme. Toto hospodářské vyrovnaní sil je však mnohem krátkozákrým politikou trnem v očích, chtějí, co jim schází, doplnit z vlastních zásob a ne z rad našich. Chtějí být svoji ve všem, ale zapomínají na to, že v praktickém životě mnohé věci zeza jinak se jeví, než na papírech. Dnes chtějí mít rozmanění a národnostní ohrazené díceces v Čechách, ale zapomínají, že při počtu 64 ke 36 máme zde 300 kandidátů na knězství, kdežto jich Němcí mají pouze 100. že se jim jich tedy neméně než 71 nedostává! A zrovna tak má se to s určitou kategorii úřadníků. Kde je vztí, když jich není? Mele se vychovávat nedají a snad zvláštní prameny pro ně vypisovati, by bylo nespravedlností. Je pravda, že v obchodu a průmyslu daleko to člověk povede, než za pacifickým stolkem a nemají nám tedy naši krajané druhého jazyka pranic co vyčítat. Naopak měli by být šťastní, že žijeme s nimi v jedné a též vlasti a že mají ten nás velký český rezervoir, do něhož mohou sáhnouti, když jim vlastní síly nestačí. Však by uvíděli, jak by to vypadalo, kdyby provedli svou.

— **Prager Tagblatt** si tedy přece jenom omočil v divadelní ollapotridě realistického deníku, a přináší dnes trest ze včerejší konfesse dr. referenta Herbenova, lezou tu německé listy na bývalý orgán české strany lidové jak na med. Mimo jiné sděluje »P. T.« že se polemiky o záležitost české návštěvy v německém divadle zúčastnil také starostáčnický »Hlas Národa«. Máme-li věřiti »Prager Tagblattu«, postavil pří se list pana prof. Bráfa na stanovisko listu prof. Masaryka, což by poskytovalo perspektivu zajímavého universitního seskupení — jestliže v »Hlase Národa« na konci nepasala ruka, která zanesla také do Neumannovy pokladny přispěvek a jestliže se nejedná jen o pouhé ohlazení výčitek svědomí. Jinak nemá minění staročeského listu, »P. T.« do boje vedeného, zajistí významu, neboť kdyby se se sladkou jeho absoluci do německého divadla v Praze dostavilo všechno čtenářstvo »Hl. N.«, mohlo by se snad mluvit nejvýše o třiceti (kdo vši jistil!), nikoli však o třetině všeho přítomného navštěvnicstva. A koněčně v odpověď na dnešní vydání realistického deníku, na kterou na tom stojí, že zpráva o polemice dvou uměleckých profesord v »Zukunfts« podporujeme národní posici německou v Praze (naše zpráva z »Zukunfts« = česká návštěva v německém divadle v Praze I) budí podotčeno, že Gumplovic je zajisté Polák, ale přes to německým profesorem, či je snad poiským profesorem? Že je Němec, jsme netvrzli, ale spise byl by Němcem profesor německy přednášející písici než tifisský, armenský arcibiskup nejvyšším pavloslavním arménským patriarchou, ve kterém vlastnosti před nedávnem v listu realistickém cara prokálin!

— **K volbám do Úřazové pojišťovny dělnické pro království české.** Vzhledem k tomu, že ve všech stran docházejí na volební sbor stříznosti, že celé řadě oprávněných voličů nehyb dosud listky hlasovací doručeny, upozorňujeme tímto důkladně, že jest třeba, aby všichni voličové skupin níže uvedených, kteří snad dosud listky hlasovací nedostali, ihned, nejdéle pak do 14. listopadu, reklamovali právo své volební pítno u volební komise pro úřazovou pojišťovnu dělníků v Praze, na Poříčí; k volbám povoleny jsou skupiny: I., III., V. I. (polní a lesní podniky hospodářské, mlýny, doprava věcí po zemi a vodě, povoznici všeho druhu). III. (průmysl chemický, potraviny, živky, topení a osvětlování, cukrovary, pivovary, libovary, chemické továrny, elektrárny, uzenářství) atd. V. (průmysl textilní, oděvy a cídení). Ponevadž ve skupině I. a III. každý listek bude velmi padat na váhu, jest povinností všech voličů, aby listky své ihned zaslali na adresu: Bohuslav Kafka, tajemník českého volebního sboru v Praze, II., Vladislavova ul., 20.

— **Rodinné zprávy.** Zlatou svatbu slavil v neděli v užším kruhu rodinném ředitel železáren hr. Waldsteina v Selci u Plzence pan Merlet se svou chotí. Přítomno bylo 16 rodin. — **Úmrty.** Včera zemřel náhle pan Antonín Číhalík, spolupracovník »Hlase Národa«, dosáhl věku 50 let. Fan Číhalík, rodně Moravan, studoval v Praze na lékařské fakultě a byl také předsedou Akadem. čtenářského spolku. V pozdějších letech byl pedagogem pěstitelom stýků slovenských. Po lékařské praxi v Krajinské vrátil se do Prahy, kde zřídil laboratoř kosmetických prostředků a stal se kromě toho spolupracovníkem »Hlase Národa«. Zesnulý byl prevezen do Bystrice na Moravě, svého rodiště, a na tamním hřbitově k věčnému odpočinku pochován.

— **Jak podporuje mistodržitelství zdejší obchod.** Píše se nám z kruhu obchodních: Pro oživení ob-

chodu mnoho se očekávalo od upravení tek. Nabudu-li však interessen takových zkušeností, jako při úpravě dosavadní, pak úprava tek vzbuzuje cíničtí nikdy nenabude žádoucího významu. Hlavní vadu vývozu zboží z Prahy doufalo se odstranit pořízením zdymadla, když ale tato nyní stojí, nářído zdejší mistodržitelství, že plavba zdymadly ode dneška až na další se pferuje. To toto pferušení padá do doby největšího vývozu cukerního a obilního. Cukerní vývoz vlastně teprve dostal se do proudu, když jej mistodržitelství zakazuje. Což pak smíjí si mistodržitelství organové dovoliti vše, anebu není tam nikoho, komu by bylo známo, že zamezení vývozu z Prahy nyní známená významně výkroc poškozovat zdejší obchod? A proč se naše vývozní firmy proti tomu zříznou, než obchodní komora mít? Pferušení stalo prý se ku provedení ochrany břehů. Nebylo by se opravovati v lete, kdy vývoz je malý, voda nepatrna a i den douchy, takže se práce pro vzdálení nejen rychleji, ale i levněji?

— **Na památku bitvy bělohorské pořádá Českoslovanská obchodnická beseda v Praze v neděli dne 8. t. v. 6. v sále vlastního domu, v Jeruzalemské ulici 7, prednášku p. JUDra Aloisa Sobotky ze Zbraslav. Na pořadu jsou také přeček sbytory, proslov, živý obraz a divadelní představení. Vstup 20 kr. za osobu. Prednáška vstupem v kancelář besedy v Jeruzalemské ulici 7 ve II. poschodí. — Vzdělávací odbor „Sokola“ v Podolsk-Dvorcích pořádá v neděli 8. listopadu v 7 hod. večer v hostinci „u Karlašků“ v Podoli veřejnou přednášku pro národ český. Vstup každému volný. — Z Jičína. Večer v upomínce nešťastné bitvy na Bílé Hoře pořádá v neděli dne 8. listopadu o 8. hod. večerně ve Fugerově dvoraně Sokolovny Štětíčkovně jednota „Sokol“ v Jičíně. Na pořadu večera jest prednáška br. JUDra Petra Jandače, starosty „Sokola“ z Rakovníka. „O bitvě na Bílé Hoře a jejich následcích pro národ český“, dál číslo hudební, jež přednesou bř. Čepička, Edv. Kolář a K. Rejman a úryvky z Hájkovy básni „Dědicové Bílé Hory“, Čechova „V. z Michalovic“, Sládkových „Českých zřeček“ a z díla E. Denisa „Konec samostatnosti české“. Vstup volný. Hosté vltání.**

— **Drážďanské správy.** Školák Ant. M. z Nuslí 155 včera odpolede v Mečislavově ulici v Nuslích házel kamenním a poranil řeštěho školáka Ant. Hálku na levém spárnku. Lékař hoškovi ranu obvábal. — Žižkovským ulicemi jezdil včera dopoledne sportsman neznámého jména na motocyklu. Ve Vratislavově ulici dostal se mu do cesty šlechtý synek pokrývající Pavel Bedrna z Vratislavové ulice č. 15. Hoška cyklista polával a přejel, při černém poválený utřepl lehké zranění. Cyklista ujal a jméno jeho nebylo zjištěno. — Na Václavském náměstí včera praskla roura vodovodu a proudy vody zaplavily dlažbu. O závadě zpravena vodárna, jejíž zřízení přítok vody zamezili a rouru opravili. — Pašáckého lídu v Karlíně včera odpoledne kočí vezl náklad různého zboží do Prahy. Školáček jeden se správnu nožíkem profizi pylel s kružicí a kružice vysypala se na dlažbu. Teprve, když půl pytle kružice byly vysypovány, zpozorovali kočí, jakou stopu za vozem zanechává.

— **Mladiství zloději.** Dva chlapci a sice 10letý Eman. Potužák a 13letý Tomáš Boháček z Vršovic byli tak odvážní zloději, že stalo se opatření, aby ze školy byly vyloučeni, poněvadž ohrožovali mravost ostatních školáků. Oba ze školy vysvobozeni od té doby provozují krádeže jako femešlo. Včera ukradli ponožky u národa Josefa Blaškovou v Vršovicích. Bylo by záhadno, aby se některé polepšování obou nezbrdění ujali, jinak vystrojen pro žádár. — **Jsem anarchist, něčemu neplátl.** Do hostince paní Vilémíny Homové na Borech u Plzne zavítal v osoti 40letého býv. dložedoucího Tobiaše B. hostil neplíšili mily. Když učinil tam útratu 42 hal. a hostinská žádala, aby ji zaplatil, město vytáhlo peněz z kapsy zvolal: „Já jsem anarchist, já nic neplátl. Mám dynamit, nechodus ke mně!“ Tobias B. tváří se při tom tak, že při všechny přítomné pojí strach. Na „anarchistu“ vrhli se manžel hostinské s posluhou Vernerem a po delším namáhání zjistili mu hul, ve které ukryta byla 25 cm dlouhá dýka. Když byl nevítaný host přemožen, odbehli hostinský do blízké restaurace na Borech, ze které pak telefonováno do Plzne pro stráž. Nežli tato přibyla, dostavili se do hostince inspektori telegrafický povoleni dva poddůstojníci s důstojníkem z dělostřeleckých kasáren a „anarchisty“ z hostince odvedli a na cestě předali jej příkavivým policejním strážníkům. Tobias B. nebyl však dopraven do vězení, nýbrž na pozorovací stanici, protože se zdá, že s mozkovou jeho činnosti není vše v pořádku.

— **Po skončení představení v Národním divadle včera před 11. hod. v noci obecenstvo překvapeno bylo neodčekávaným zjevem. Nedaleko divadla před knihkupectvím F. A. Urbánka praskl vodovod a proud vody vyrázel ven. Nemadaly tento vodotrysk vznášel se do značné výše a zaplavil chodník i jízdni dráhu. Ze štítové vodárně byly zavolány zřízení, kteří proudy vody zarazili.**

— **Něštěstí zaviněné automobilem.** K řadě něštěstí, zaviněných splašením potahu rychlou jízdou automobilu, přibylo nové. Vozka Jos. Malý, zarněšný, narazil v yvražděti lithu Lówa a Felixa ve Znojmě, na kterém byl v noci na neděli v příkopě na cestě z Újezda do Plavče mrtv, kdežto jeho koně, z nichž jeden měl březinařnu nohu, stáli nedaleko něho. Koně splašili se rychlou jízdou neznámého automobilu a ustymkali je k smrti.

— **Opatření pro nešťastnou lásku smrt na kolejích.** V Železniční br. Waldsteina v Selci u Plzence zaměstnán byl 19letý Valdek Soukup, který zaholil lásku k děvčeti, jehož matka tomu zabráňovala, což jej tak